

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Søfarens Vise, kand siungis met Det Stemme: Vden HERren opholder vort Huss oc Gaard, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Søfarens Vise, kand siungis met Det Stemme: Vden HERren opholder vort Huss oc Gaard, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid64692/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Ind i dit Rige at gange:
Derfor lad mig O HERre kier,
Ved den reene Lar,
Og Din Villie at vide fange:
Paa det at ieg,
Fast troer paa dig,
Oc vden all vee,
Dit Ansiet maa see,
Oc i Himmerig met dig indgange,
A M E N.

[51] **En Søfaren Vise, kand siungis met**

Det Stemme: Vden HERren opholder
vort Huß oc Gaard, etc.

Og HVo skal ledsage en Søfaren Mand,
Som staar vdi Fare oc vaande,
Offuer So oc offuer det salte Vand,
At seyle i fremmede Lande?
Vil hand sig nære met Gud oc are,
Da vil IESus hans ledsagere være,
Om hand hannem trohg paakalde.
2.
En from Skipper skal først tænke til,
Som en god Reyse vil giøre,
Gud at paakalde hand gierne vil,
Og At hand got Folck maa fore,
Som vil met hannem giøre deris Bon.
Til IESum Christ Guds eenste Son,
Om dem skal gaa vel i haande.
3.
Efterdi det er gammel seduan,
Naar en Skipper sit Skib vil vdtacke,
Saa hyrer hand gode Aflicc Mænd,
Deris Arbeyd kunde giøre til tacke,

Da bør hannem at hyre Guds Engle met,
Der gjerne ville være paa saadan sted,
07r Som HERRen er selff inden Borde.
4.
Sammeledis ligger der maect oppaa,
At en Skipper ey heller forglemmer,
At hand en forfaren Styremand kand faa,
Sin Kaaß veed at passe oc fremme:
Oc sætter hende icke bister eller grom,
Men hannem bør at være Gudfryctig oc from,
En god Haffn skal hand da finde.
5.
Naar en Skipper saaledis acter sin Sag,
07r Huad heller hand er vde eller inde,
Da skal det gaa til Lycke oc mag,
Det skal hand selff befinde:
Hand skal oc selge sin Vare vel,
Heller det er Fractgods eller eget sel,
Baade i Øster oc Vester Lande.
6.
Det er oc farligt, ey met det beste,
At haffue met sig inden Borde,
En hob Voffuehalse oc Skendegjeste,
Der altid vil bande oc suere,
08r Som Paulus Apostel, den Mand saa from,
Han haffde met sig, der hand seylet til Rom,
I den haarde Vinters tide.
7.
Hand raadde dem til Gudfryctighed,
De vilde hannem ingenlunde høre,
Men Offuerdaadighed i Tale oc Sæd,
Monne de allermest fremføre:
Thi sende Gud dennem Bedroffuelse stor,
For de bespottede hans hellige Ord,
Saa skeer endnu i disse Dage.

- 086 8.
 Sanct Povel paakalder sin Skaber blid,
 At hielpe sig aff denne Vaande,
 Det onde Selskaff at bliffue quyt,
 Som laa vdi Syndsens Baande:
 Da kom Guds Engel til hannem om Nat,
 Oc sagde, du skalt nu hielpis brat,
 Det lader HERren dig sige.
9.
 HERren haffuer hort din Bon oc Graad,
 Sagde Engelen samme stunde,
 Du skalt icke scyle i saadan wraad,
 Eller omkomme nogenlunde:
 Vaare du icke met i denne fart,
 Da skulde forgaa oc end vel snart,
 Huer mand til Haffsens Borde.
10.
 Forfarenhed giffuer tilkiende her vd,
 For dem som seyler inden Borde,
 Met en hob forloren Sathans Krud.
 Oc skiendegieste vel store:
 Slem snack haffue de offuer Mad oc Oel,
 Det skal dem betalís i Helffuedis Pol,
 I euig Pjne at brende.
11.
 Den som sig tuctig vilde gierne betec,
 I Ord oc Gierninger sine,
 Ad hannem monne de baade fayse oc lee,
 Oc spaattelig ad hannem grue:
 Saadan een er icke deris beste Mot,
 Der gioris aff hannem baade spee oc spot,
 Hand kand dem ey vel befalde.
12.
 Naar Chor skal holdis om Aftens gang,
 At prjse Gud met Tact oc ære,

Da skal mand snarer høre anden Sang,
Som skeer Gud til stor vanære:
Hand luder om Hørerj oc anden wtuct,
De meen det staa dem tappert oc smuct,
At de Gud saa kunde fortorne.

13.

Naar deyligt Vejr er, oc en herlig vind,
At Glæde er at see oc skue,
At tacke vor HÈrre ere de slet blind,
p2v Guds Fryct kommer de minst ihue:
De sige, lad staa til en Dag eller fiif,
Saa komme wi til de Spanske Viff,
Oss lyster met dennem: at leege.

14.

Vor HÈrres Mildhed er meget stor,
Der saadant fordrage kunde,
At hand icke i sin Vrede slar,
Disse Dieffuels Kroppe til grunde:
Met Haffsens Bolger som bruse saa hart,
Det kunde hand giøre vel met en fart,
p3v Vaar ey hans Godhed diß større.

15.

Derfor raader ieg, at en huer før sig,
Sin Saighed kjer monne haffue,
Tractere der paa fornunstelig,
At bruge Guds hellige Gaffue,
Oc heller mand er til Land eller Vand,
Befale sig Gud til troer hand,
Guds Engle hannem ville beskærme.

16.

Gud Fader, Son, oc hellig Aand,
p3v Hannem bor oss at prijse oc ære,
Hand oss beuarer til Land oc Vand,
Vil altid vor Hielpere være:
Hand vnde oss at seyle i Verden saa,

Wi alle en lycksalig Haffn kunde faa,
 I Himmerig met hannem at bliffue, Amen.
L. I. H.

[52]

Regula pietatis.

*Qui vult D E O seruire, hunc oportet expectare
 consilium Domini.*

14r

Hoc est:

5

*Credere invisibilia,**Sperare dilata,*

*Et semper diligere D E U M, sive austera
 nam sive benignam faciem nobis ostendat, atque ita
 in finem usque perseverare.*

10

Det er:

Hvo Gud Allmægtigste vil tiene oc hude,
 Oc euig Salighed met hannem nyde,
 Hannem bor at fortøffue Guds Raad oc Ville,
 Oc sig aldelis effter hannem stille,
 14v Det hand icke seer det skal hand dog tro,
 15 Om hand hoss Gud vil haffue ro:
 Forhaler Gud Hielpen oc toffuer sin tide,
 Saa skal hand dog haabe oc effter hannem bide,
 Gud skal hand elske oc haffue kier,
 20 For alle de ting i Verden er,
 Huad heller hand snus dig haard eller muld,
 Haff hannem lige kier ellers far du vild,
 Naar du her i varactig til enden staar,
 Da bliffuer du vist salig, thuor det gaar,
 19v Haffuer du Gud kier da elsk oc din Næste,
 Oc ramme i alting hans gaffn oc beste,
 Tal aldrig noget paa en andens ære,
 Vden hand selff tilstede monne være,
 Thi aldrig leffuer der i Verden een,
 30 Som icke haffuer sit Breck oc Meen:
 Tracte altid at giore ret oc gaat.